

KOMUNIKAT PRASOWY nr 84/23

Luksemburg, 24 maja 2023 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-2/21 | Emmentaler Switzerland/EUIPO (EMMENTALER)

Termin „emmentaler” nie może być chroniony jako unijny znak towarowy w odniesieniu do serów

Emmentaler Switzerland uzyskała w Biurze Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) międzynarodową rejestrację oznaczenia słownego EMMENTALER dla towarów odpowiadających opisowi „Sery o chronionej nazwie pochodzenia »Emmentaler«”¹.

Rejestracja ta została zgłoszona w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Wolności Intelektualnej (EUIPO), lecz ekspertka odrzuciła zgłoszenie do rejestracji². Emmentaler Switzerland złożyła odwołanie, które zostało następnie oddalone przez Drugą Izbę Odwoławczą EUIPO ze względu na to, że zgłoszony znak towarowy ma charakter opisowy³.

W swoim wyroku Sąd oddalił skargę wniesioną przez Emmentaler Switzerland na decyzję Izby Odwoławczej. Sąd zbadał, czy Izba Odwoławcza naruszyła art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001, uznając, że zgłoszony znak towarowy ma charakter opisowy. Ponadto wyjaśnił związek między art. 74 ust. 2 tego rozporządzenia, poświęconym oznaczeniom lub wskazówkom opisowym, które mogą być oznaczone jako znaki wspólne, a art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, odnoszącym się do znaków opisowych.

Ocena Sądu

Po pierwsze, co się tyczy charakteru opisowego zgłoszonego znaku towarowego, Sąd stwierdził, że w świetle wskazówek uwzględnionych przez Izbę Odwoławczą właściwy krąg odbiorców w Niemczech natychmiast odbiera oznaczenie EMMENTALER jako oznaczające rodzaj sera. Z uwagi na to, że do odmowy rejestracji oznaczenia wystarczy, by miało ono charakter opisowy w części Unii, którą może w stosownym wypadku stanowić jedno państwo członkowskie, Sąd orzekł, że Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, iż zgłoszony znak towarowy ma charakter opisowy, bez potrzeby badania elementów, które nie dotyczą sposobu postrzegania przez właściwy krąg odbiorców niemieckich.

Po drugie, co się tyczy ochrony zgłoszonego znaku towarowego jako znaku wspólnego, Sąd przypomniał, że art. 74 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 przewiduje, iż w drodze odstępstwa od art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia znakami wspólnymi mogą być oznaczenia lub wskazówki mogące służyć w obrocie do oznaczenia pochodzenia geograficznego danych towarów lub usług. Odstępstwo to należy jednak interpretować ściśle. Jego zakres nie może

¹ Towary należące do klasy 29 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami.

² Na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1) w związku z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia.

³ W rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 2017/1001.

obejmować oznaczeń, które zostaną uznane za wskazanie rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, czasu produkcji lub innej właściwości rozpatrywanych towarów, lecz wyłącznie oznaczenia, które zostaną uznane za wskazanie pochodzenia geograficznego wspomnianych towarów. Zważywszy, że zgłoszony znak towarowy ma dla właściwego kręgu odbiorców niemieckich charakter opisowy w odniesieniu do rodzaju sera i nie jest postrzegany jako wskazanie pochodzenia geograficznego wspomnianego sera, Sąd stwierdził, że nie korzysta on z ochrony jako znak wspólny.

UWAGA: Unijne znaki towarowe i wzory wspólnotowe są skuteczne na całym obszarze Unii Europejskiej. Unijne znaki towarowe współistnieją ze znakami krajowymi. Wzory wspólnotowe współistnieją ze wzorami krajowymi. Zgłoszenia unijnych znaków towarowych i wzorów wspólnotowych kierowane są do EUIPO. Odwołanie od jego decyzji może zostać wniesione do Sądu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu. Odwołanie podlega badaniu w trybie wstępnej procedury dotyczącej jego dopuszczalności. W tym celu powinno ono zawierać wniosek o dopuszczenie do rozpoznania wskazujący istotną kwestię lub istotne kwestie związane z jednolitym stosowaniem, spójnością lub rozwojem prawa Unii, których dotyczy odwołanie.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Pozostańmy w kontakcie!

